

För Emilia Elofsson är det första gången någonsin som hon åker, här får hon hjälp av pappa Jonas Ödmark.

Carin Johansson och dottern Maria Häggblad i Brännans Alpina hjälper till med skötseln av Vårdkasbacken.

Syskonen Teo och Tina Andersson njuter av det fina sportlovs-vädret.

Solig start på lovet

HÄRNÖSAND

Sportlov, så skönt!

Våren visade sig på bästa humör den första vardagen på sportlovet. Föräldrar och barn strömmade till Vårdkasbacken i Härnösand som just nu bjuder på perfekta skidförhållanden.

Skidbacken drivs av Brännans IF Alpina som inför årets säsong har byggt en ny serveringsstuga.

I den står för dagen Carin Johansson, ditlockad av dottern Maria Häggblad som är aktiv i föreningen.

– Så klart man ställer upp och hjälper till under sportlovet, verksamheten bygger ju på idealitet, säger Carin Johansson.

Johan Andersson njuter det fina vädret tillsammans med sina sportlovslediga barn, Tina 11 år och Teo 7 år.

– Det är nog 20:e gången som jag åker i backen där här säsongen, den är jättefin, säger Tina som går i årskurs fem på Gerestaskolan.

Den snörika vintern har skapat riktigt fina förhållanden i Vårdkasbacken som med sin sydliga slutt-

Vårdkasbacken bjuder på perfekta förhållanden under sportlovet.

ning brukar ha problem med tidig snösmältning.

– Men i år har det varit helt underbart, vi har bra fart i föreningen och det är många duktiga föräldrar som hjälps åt. Och den nya serveringsstugan är verkligen ett lyft, säger Maria Häggblad.

Inger Lundgren (farmor) är på plats med barnbarnet Pontus, 7 år. Hon berättar också om backen.

Under eftermiddagen kom kicksilvret upp i sex grader och stämningen var på topp och för de korsvagnarna var den öppna elden ett populärt ställe.

OLA THELBERG
0611-55 48 26

ola.thelberg@allehanda.se

KRISTOFFER HELLMAN

Fotograf

kristoffer.hellman@allehanda.se

KRÖNIKA

DORIS DAHLIN

Min ångermanländska kvinnohistoria

Min kvinnohistoria är sammanlänkad med Ångermanland, med kvinnoförtryck och uppror.

Min mormor var arbetarkvinnan med elva barn, som i Ådalen i början av 1900-talet gav sig ut och föreläste. Det gjorde hon trots att folk tyckte att hon som bara var kvinna och som inte ens hade "studert" borde ha vett att hålla tyst.

"Gud skapade kvinnan", sa hon där uppe i talarstolen. "Men han skapade henne inte för å bli trampad på. Föttera ha vi fått för å promener mä tesammans."

Min farmors historia ser ut på annat sätt. Hon blev på "det viset" utan att vara gift. Var hon våldtagen av bonden hon började arbeta åt redan som liten? Eller följde hon helt enkelt sin lust? Jag vet inte. Men

jag vet att skammen fick henne att mörda barnet.

Till min ångermanländska kvinnohistoria hör också min mamma som slet ont hela sitt liv men som hade modet att säga "hit går jag aldrig mer, nu kan ni städa själva" till de som försökte sätta sig på henne. Dit hör min dotter som på internationella kvinnodagen 1980 föddes på Härnösands BB och som bara några månader

”

Föttera ha vi fått för å promener mä tillsammans.

efteråt var på sitt första kvinnoläger på Åbordsön. Långt senare kom hon att återupptäcka och ge ut den kvinnliga dramatikern Alfhild Agrell från Härnösand. Henne fick man aldrig höra om när man som jag gick i skola i Härnösand. Längre trodde jag att Bertil Malmström och Lubbe Nordström var de enda berömda författarna därifrån. Maktspråk som att glömma bort och tiga om kvinnliga pionjärer, sådant diskuterade vi i min kvinnogrupp i Härnösand och på alla de där kvinnolägren.

Maktspråk och övergrepp har jag mycket tänkt på nu när journalisten Johanna Koljonen skrev om sexuella övergrepp. Det väckte en stormflod över hela landet. Det twittrades, bloggades och skrevs i ett otal svenska och internationella tidningar. Plötsligt blev det som så länge gömmts undan något som alla talade om. Varför blev det sånt liv? Kanske därför att fler vågar prata om det när någon lyft på locket. Kanske därför att vi upptäcker att det finns så mycket som vi alla dolt och skämts för. Vi ska våga. Vi ska synliggöra för att bli fria och kunna välja de liv vi egentligen vill ha. Om det handlar också min nya roman "Till mamma på mors dag". Och naturligtvis fortsätter också den min ångermanländska kvinnohistoria då den delvis utspelar sig i Härnösand.

Hon hade så rätt, mormor: "Föttera ha vi fått för å promener mä tesammans."

Låt oss göra det nu då. Där man promener tesammans finns inget utrymme för kränkningar och övergrepp. Inte heller för att stillatigande åse dem. Låt den internationella kvinnodagen 2011 bli den dag då vi startar den viktiga marsch där vi promener tesammans och då vi ryter till.

Doris Dahlin

Beteendevetare och konsult med mer än 20 års erfarenhet av att arbeta med relationer på arbetsplatser. Har skrivit tre fackböcker och tre romaner på temat.

